

KADONKELPUT

Een speciale plaats in Oetingen

Roger POELAERT

Een konkel is een waterbron en konkelen, een oude term uit de bouw, is heen en weer wiebelen. Breng dit alles samen met kwelm, bronwater in een bosje bomen op het driehoekje van de Viergatenstraat en de Bontestraat te Oetingen en je hebt Kadonkelput. Het was een oriëntatiepunt da(an) konkelput en door een mogelijke verspringing van twee letters komt men tot het vlotter klinkende ka-donkelput. (zoals de verspringing bij de woorden nemie en menie - niet meer). Sommigen noemen het plekje ook het honnenkerkhof (honden) en dat zegt genoeg. Het was een sluikstort zijn tijd ver vooruit.

13 augustus 2016

Om 12 u 30 stipt kwam aan het nummer 35 in de Viergatenstraat een geheimzinnige stoet in beweging. De buurt was onwetend over wat te gebeuren stond. Twee kleine Kadonkelputters, Lonit en Tristan Naudet hielden de Gooikse hamertjesvlag hoog en strak in de wind. Als een volleerde belleman, maar met megafoon spoorde Clémence Versteyleen vol overtuiging voortdurend iedereen aan om naar buiten te komen en te volgen. Zij droeg een geheimzinnige grote groene map. In haar kielzog liep een *aboriginal* Roger Poelaert met een schildersezel onder de arm. Een stralende Danny Coosemans dieselde mee op een prachtig gerestaureerde tractor Massey-Ferguson uit 1951 die perfect paste in de tijden van Kadonkelput.

De stoet zwol zienderogen aan mede door het voortdurend enthousiast en uitnodigend geroep van Clémence. Vijftig meter voor de plek genaamd Kadonkelput werd even halt gehouden om een lachende burgervader Michel Doomst toe te laten op het vehikel te klimmen. De blijde intrede was een feit. Luc Bories en Christiaan Verckens hadden nog vlug als volleerde gemeentewerkers het overtollige gras rond het driehoekig pleintje gebosmaaid. Als een mexican-wave deinde het gefezel uit “*wètje gaa wa dat er hie pecies gebeurt?*”. De vragende stilte werd verbroken toen een fiere Clémence de microfoon en het woord nam en als een ervaren en beval-

*Bovenaan: Tristan, Clémence, Lonit, Roger, Ann, Yann, Hilda.
Hiernaast links: Clémence Versteyleen.
Hiernaast rechts: Burgemeester Michel Doomst en Danny Coosemans.
(Foto's Roger Poelaert)*

lige presentatrice iedereen verwelkomde. Ik keek met een scheef oog naar de burgemeester en zag dat het goed was. Ik vertelde over de geschiedenis van deze plek gelegen naast het café van Moeder Lambiek (zie artikel in het tijdschrift ‘Gooik’ nummer 87 - cafés in Oetingen). Wat volgde was een lofzang aan

Kadonkelput met zijn konkel, moeras en kwelm. Alle aanwezigen werden verheven in de Orde van Kadonkelput en aangespoord de naam te eren, met fierheid te dragen en vooral te gebruiken.

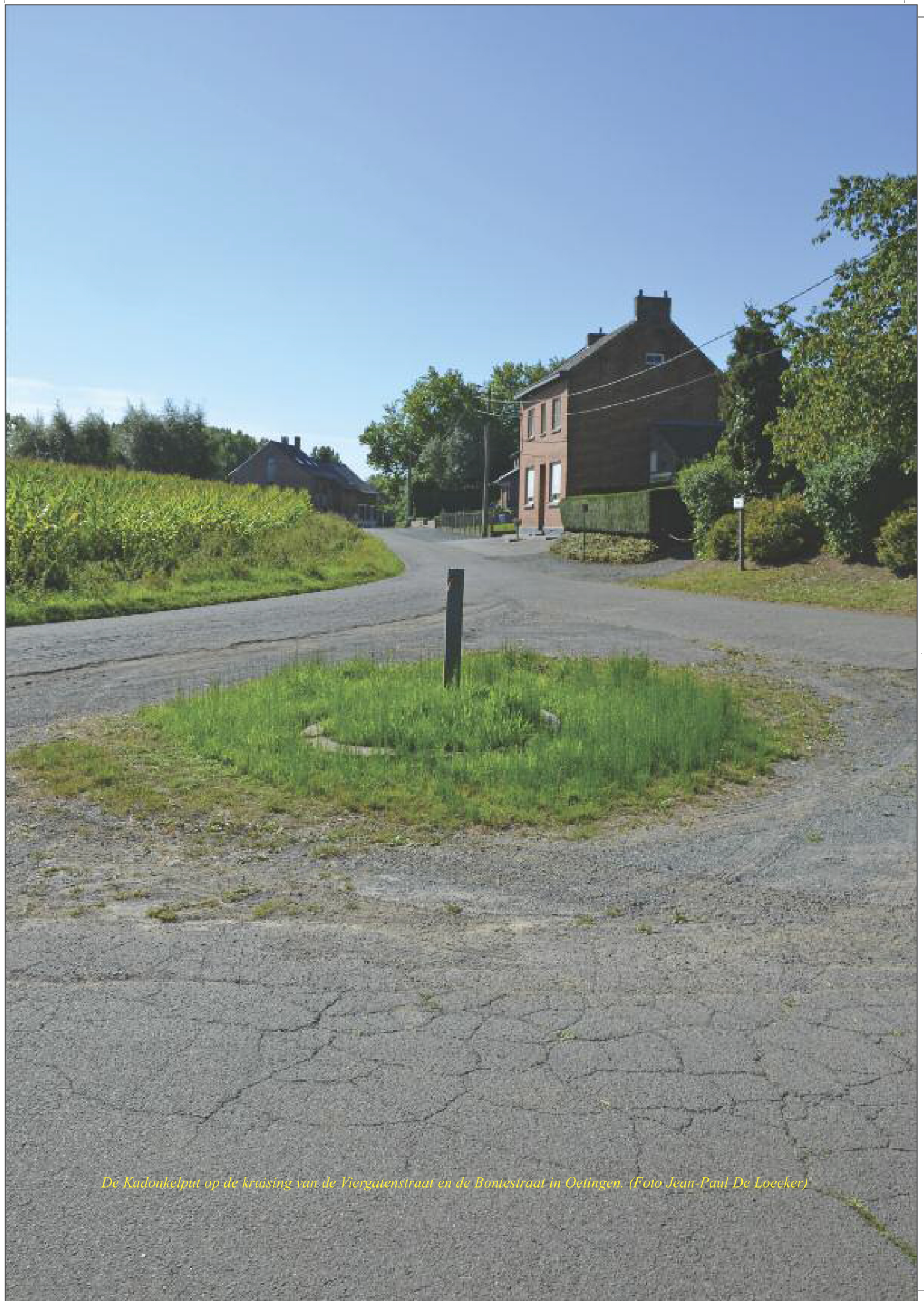
De burgervader, nog onder de indruk niet alleen van de mooie naam Clémence (“ook dat nog”), zag dat het heel goed was. Hij werd uitgenodigd het gemeentelijk plaatsnaambord te onthullen, wat onder een gewaardeerd applaus gebeurde. De naamplaat schitterde op een schildersezal en even werd het stil. Wat verder balkte een echte ezel puur uit *contentement* veel meer dan drie keer. En de namiddag die konkelde gezellig voort. Met een drink en wat foto's werd Kadonkelput op een passende wijze ingehuldigd en vereeuwigd. We sloten af met het goede voornemen dit verlaten plekje om te vormen tot een veilige en fleurige zitplaats. Het buurtfeest kon nu echt beginnen.

Onthulling van het plaatsnaambord: Kadonkelput.

Groepsfoto aan Kadonkelput.

Dé Kadonkelput op de kruising van de Viergatenstraat en de Bontestraat in Oetingen. (Foto Jean-Paul De Loecker)